

John Frusciante / Džon Frušante - Empirej

Prevod: Iva Tanacković / <http://www.invisible-movement.net>

Pre početka

[Instrumental]

Pesma za sirenu

Dugo ploveći okeanima bez brodova,
činio sam sve što sam mogao da se smešim,
dok me tvoje raspevane oči i prsti
nisu, zaljubljenog, dovukli do tvog ostrva.
I pevala si: "Plovi ka meni, plovi ka meni, daj da te uzmem;
Ovde sam, ovde sam, čekam da te zagrlim."

Da li sam sanjao da si me sanjala?
Da li si bila zec kad sam bio lisica?
Moj budalasti brod sad se naginje,
jer se raspao na tvome stenju.
A ti pevaš: "Ne dodiruj me, ne dodiruj me, vrati mi se sutra;
srce moje, srce moje stidi se tuge."

Zbunjen sam poput novorođenčeta,
i brine me ova plima:
treba li da ostanem u olupini?
Trebam li da legnem sa smrću, svojom mladom?
Čuj me kako pevam: "Plivaj ka meni, plivaj ka meni, daj da te uzmem;
ovde sam, ovde sam, čekam da te zagrlim."

Nedostižan

Da li se mi
zauzimamo za istu stvar?
Ne znamo čemu služimo.
Kada nastupi krah trenutaka,
izgubiš korak sa stazom kojom se uputio tvoj um.
I, ja sam nedostižan.
O čemu misliš kad ti je glava puna?
Mi se ne oslanjamo na ono što dobijamo.

Mi počinjemo odande dokle još nismo stigli.

Jednom, udari me tamo gde bledim.
Nemam nameru da budem ljubazan.
Uniforma, okrećem svet u ritmu svojih bubnjeva.
Uniforma.

Jednom, udari me tamo gde bledim.
Nemam nameru da budem ljubazan.
Uniforma, okrećem svet u ritmu svojih bubnjeva.
Uniforma.

Uputi se u pomrčinu, možda možeš nešto i pronaći.
Prevali velike razdaljine unutar sopstvenog uma.
Svet postaje jači kad prestaneš da pokušavaš,
stvari se kreću ka rađanju, dalje od smrti.

Izgubio sam sve svoje,
niko nije pored mene.
Da li je trebalo da nestanemo?
Pa znao bih da sam pokušao,
znaš da sam pokušao,
znaš da smo pokušali.
Bar znaš da smo pokušali, bar znaš da smo pokušali.

Kraj.
Upucaj me.
Kraj.
Upucaj me.
Upucaj me.
Upucaj me.

Bog

Dakle, svaki dan je nov, jer vas stvaram kako biste posle spavali,
što je kao isprobavanje smrti, ali nju ćete morati da iskusite sami.
Možete da radite šta god hoćete, ili možda samo tako mislite.
Ali dok ne zaustavite sve svoje misli,
vezani ste za svoje okruženje.

Kad magla sve prekrije u sezoni kiša,
ona dolazi iz moje podsvesti.
Kad udari gromoglasna munja,

Vidite svoje pravo ja.
Ljudi,
vi blatite moje ime!
No, i dalje vas volim,
I dalje vas volim,
I dalje vas volim, bez razlike.
Čujem sve vaše molitve, jer sam svako od vas.
Stvaranje nije nešto što sam uradio,
ono je nešto što radim.
Loše postoji da bi postojale stvari poput dobrog.
Oh, uradio bih sve za vas!
Svi vi znate da bih!
Budite za mene,
Budite za mene,
Budite za mene,
Pre mene,
pre mene,
pre mene,
Znate da pokušavam da popravim i da se odužim.
I kad život prođe na hiljade puta,
on je malčice bolji.
Sve je verovanje, sve je verovanje, sve je verovanje, sve je verovanje.

Tama/Svetlost

Seti se svega što si zaboravio.
Ne mogu da se oslobodim tih misli.
Sve ono o čemu sam mislio ostaće u mom sećanju.
Sad, šta ćemo dobiti ako striktno pratimo pravila
I sva uputstva koje si mi dao?
Da li si ikad primetio
da sam živio ovaj život za tebe?
Svaki put kad sam se zabavljao, bio si mi na umu!
Izgubio sam perspektivu.
Poludeo sam.
Stvarno nisam siguran da li sam uopšte potreban ovde.
Hej,
Ovo je moj poslednji udarac,
uvek ću biti manje važan nego moja druga ja,
i zato se osećam kao da se takmičim s nekim drugim,
koga ne bih mogao da pobedim ni za milion godina.
stvoren sam kako bih mislio da ćemo svi završiti negde ovde.
Hoćemo li se ikad sresti, makar u pesmi?

Hoćeš li ikad objasniti svima šta je ispravno, a šta neispravno?
Hoćeš li im objasniti značenja života i smrti?
Da li sam ti potreban, ili čekaš na moj poslednjih dah?
Slušaj...

Raj

Proveo sam noć u raju,
hteo sam svoje viđenje stvari,
vrteo sam se oko tvrđave.
Nikad nećete spoznati strujanje što nas sve pokreće.
što nas sve pokreće,
što nas sve pokreće.
Jednom si mi rekao
da imaš bilione frekvencija u svom biću...
prekini noć četvrtim kanalom.
Ne vidiš me kako te tražimo dok sam ovde.
Živimo brzo, jer vreme neće trajati,
Vidi me kako se smrzavam, poput klošara, što i jesam!
Od početne tačke beskonačno mnogo utisaka nabijeno ti je pred oči.
No, meni ne treba zaštita.
Jedan život počinje, drugi umire.
Loša procena vremena
neću trajati.
Čoveče, to su činjenice,
to je osećanje koje nikad neće nestati.
I znaš da bi mogao da nas odvedeš daleko,
kad budem ponovo pričao sa tobom u trenucima zadovoljstva.
Znaš, ja nemam sopstveno lice,
zato dođi da te zamenim,
budućnost je tu i ona zove,
ali ja ne vidim da ona dolazi.
Znaš, ja nemam sopstveno lice,
zato dođi da te zamenim,
budućnost je tu i ona zove,
ali ja ne vidim da ona dolazi.

Dosta više mene

Baš sad i baš ovde
ne idu nikuda.
Smučila su mi se nova danas,
jednom bih za promenu krenuo drugim putem.
Izgovaram svoje poslednje reči i onda pomislim da možda nikad neće biti kraja.
Sve što sam osvojio, ja sam izgubio,
svaki trenutak koji prolazi me odvaja od svega.
Ne volim da propuštam prilike, ali one nadiru u slapovima,
ono što ne učinim, učiniće neko drugi.
Kad sam imao pet godina, video sam biljke kako umiru,
gledano odnapred i gledano odzada, one bi nastavile,
one bi nastavile.
Ako bi doba koja se menjaju bila potpuno statična,
lako je shvatiti da bi život nestao.
Bilo šta što nam isklizne iz ruku
naći će ponovo svoj put do nas.
Ako bi doba koja se menjaju bila potpuno statična,
lako je shvatiti da bi život nestao.
Bilo šta što nam isklizne iz ruku
naći će ponovo svoj put do nas,
naći će ponovo svoj put do nas,
naći će ponovo svoj put do nas.

Središte

Ja sam središte ničega,
što bih vrlo rado prokrčio i ogolio.
Kad rešimo da odemo, gubimo mnogo više od samo našeg okruženja,
ja sam se smucao po celom svemiru dok je on samo stajao mirno.
Išao sam izvan granica postojanja,
gde svetlost nikad ne nestaje.

Treba da budemo zahvalni bogovima,
šta god oni predstavljali samima sebi.
Cenim svoje mesto poput onoga paklu,
sećajući se trenutka kad sam pao.

Sve što bi se jednom moglo desiti je isto toliko stvarno kao ovo što pričam,
ako je nešto ništa, onda ono ne može biti nešto ni na jedan mogući način.
Izgubi se u dalekim svetovima koji se nalaze tik ispod tvojih stopala,
zameni mesta ispod i iznad, sve do beskonačnosti.

Treba da budemo zahvalni za ono što jesmo,
znali mi sebe ili ne.

Hodajući pored samog sebe,
nijedan od nas nije baš dobar slušalac.

Ježim se vremena koje nije ni blizu,
kao čovek razapet na krst, ja se ne plašim.
Ne mogu da poverujem u ove reči koje izgovaram:
moraš da se uneseš u svoj tekst,
moraš da se uneseš u svoj tekst!

Još jedno ja

Sad, kad je došao taj dan,
vidim sebe kao svakog drugog.
Ja sam ono što je oko mene.
Ne, ništa ne može tek tako da bude.
Osećanja su došli sa Sunca,
Kao skoro sve i svako.
Ono što deluje da je izgubljeno je oslobođeno od sile koja nas polako uništava
i polako ubija svu materiju.
Mi ne kontrolišemo prilike koje se poigravaju nama,
i dobijamo postojanje nazad kad povredimo druge,
a kad krenemo suprotnim smerom, povredimo sami sebe...
ali onaj ko uspe da se progura do kraja, eventualno će videti da je
svaki trenutak prvi,
svaki trenutak je prvi.
Ono što je nestalo više nikad se neće vratiti,
ali ono postoji kad razmišljate o njemu.
A šta je "bilo šta", nego samo
niz stvari koje vam proleću kroz um?
Sve sjebane stvari koje činite
proizvod su onoga što vam se dogodilo.
Sve što stvorite od ljubavi
je poklon sa mesta koga neki zovu Gore.
Postoje samo sile mržnje i ljubavi:
jedna uništava stvari, dok ih druga ponovo stvara.

Posle završetka

Bol je protkan kroz život,
i on je druga strana zadovoljstva.
Strah nam je, po nekima, podario tako dug život,

vodi nas tamo gde se vozimo.
Vreme će se uskoro roditi,
ono prethodi svim našim zorama,
i ceo svet ide u pravcu
stvari kao što su suprotnosti i ratovi.
I svako zna kako da čuje poj ptica.
Nije bilo ničega sve do početka.
I voda koja mi teče iz očiju,
teče jer se brinem kad neko umre.
Posle kraja nema ničega...
sve je večno.
Ništavilo ne postoji.
Nijedna stvar nije nikad postala ništa;
i ništa nije nikad postalo nešto,
ono što jeste uvek je bilo i uvek će biti.

Danas

Danas se neće desiti,
prevalili smo preveliki put od postojanja do postojanja reda radi,
stavljamo zakon natrag u vaše ruke.
Danas bacamo pogled ka nekom novom svetu.
Osloni se na mene, jer nema znakova na vozilu,
pogledaj unaokolo, i gledaj, jer u ovom gradu nema ljudi,
Oni ne znaju ko si, ali znaju ko ćeš biti,
čudovišta u svim bojama, a svi mi smo rasparčana energija.
Bol me posmatra sa prezirom,
i kad me dokrajči,
zakucaću se negde automobilom upravljajući sa zadnjeg sedišta.
Kadili su mi, osećam se kao budala kad osećam,
Ovo cvetanje me boli kao da se ljuštim.
Bože,
ne mogu me pronaći dok sanjarim.
Reči su teške,
zanimam se za zvučnost njihovog značenja.
Razveo sam se od slike koju sam stvorio o sebi,
toliko noći i dana koji su odvojeni od vekova/doba.
Hvala na lekcijama koje sam naučio dok je Džon spavao,
ko god to bio, Tvorac mi je držao ta predavanja.
Tvorac mi je držao ta predavanja.

Ah Jom / Danas

Pred sobom na raspolaganju imam čitav milion,
milion načina na koje su stvari mogle da se dese.
U trenucima očaja osećam se kao da
vidim milione mogućnosti.
Nevolja je izabrati samo jednu.
Nevolja je raditi samo na jednoj.
Rob u poljima jedne noći
juri,
stiže dovoljno daleko da bude slobodan čovek,
i oseća se tako moćno.
Takva trebalo da budu dela:
da oslobađaju.
korak po korak je naš jedini izbor kad se šetamo.
Kad brbljamo, mi uzmičemo i skačemo.
Uputio sam se samo na jedno mesto,
postoji samo jedna sudbina,
i ako moj um tvrdi nešto drugo,
onda mi i nije baš neki vodič.
Sva životna energija
nije ništa više nego iskrica usred vatre,
sve vreme je samo treptaj oka.

Kiša u straćarama.
Danas.
Baci karte.
Aum Jaum.
Kiša u straćarama.
Danas.
U drugi svet.
Aum Jaum.